

Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

Sesiunea septembrie 2024 – ianuarie 2025

Comisia de soluționare a contestațiilor pentru Secția de contencios administrativ și fiscal

RAPORT DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIEI LA EVALUARE FORMULATĂ DE CANDIDATUL CU NUMĂRUL DE COD 1009

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 15 alin. (4) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, privind punctajul stabilit prin raportul de evaluare a hotărârilor judecătorești ori, după caz, a celorlalte acte întocmite de:

CANDIDAT: COD 1009

Contestația formulată de candidatul cu numărul de cod 1009 urmează a fi RESPINSĂ pentru următoarele considerente:

În preambulul contestației susține candidatul că o parte semnificativă din hotărârile care au fost selectate de comisia de evaluare nu ar fi reprezentative pentru activitatea sa, astfel că se impunea realizarea, în completare, a unei noi selecții de hotărâri, menționând că au fost extrase fie hotărâri cu caracter repetitiv, fie lipsite de relevanță sau complexitate (aspect reținut și de către comisia de evaluare cu privire la un număr de hotărâri), ori chiar o hotărâre (nr.21) cu un obiect nesupus evaluării la analiza indicatorului privind calitatea redactării hotărârilor judecătorești, potrivit Regulamentului privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor.

Comisia, cu prioritate, subliniază că în portofoliile tuturor candidaților s-au regăsit hotărâri judecătorești cu diferite grade de complexitate (candidatul situându-se, din acest punct de vedere,

pe același palier cu ceilalți candidați), iar faptul că o parte din hotărârile evaluate au un obiect repetitiv, iar altele au un grad mai redus de complexitate, nu a reprezentat, în sine, un criteriu distinct de evaluare. De altfel, potrivit art. 12 alin (9) din Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție „*în situația în care comisiile de evaluare apreciază că nu toate hotărârile judecătorești selectate sunt reprezentative pentru activitatea candidatului, acestea vor realiza, în completare, o singură dată, o nouă selecție (...)*”, or comisia de evaluare nu a apreciat că este dată „o situație” care să necesite o nouă selecție, aspect însușit și de către comisa de contestații pentru argumentele antereferite. Mai mult, comisia constată că acest caracter aleatoriu al selecției care permite alegerea atât a unor cauze de complexitate ridicată cât și a unora de complexitate medie ori redusă, fără o disproporție între acestea (așa cum este și în cazul de față), este de natură a releva o imagine de ansamblu cu privire la lucrările supuse evaluării.

De asemenea, nu prezintă importanță că o hotărâre selectată are un obiect nesupus evaluării la analiza indicatorului privind calitatea redactării hotărârilor judecătorești (*potrivit Regulamentului privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor*), atât timp cât dispozițiile legale care circumscriu prezenta procedură nu interzic selecția și analiza inclusiv a unor astfel de hotărâri.

a) capacitatea de analiză și sinteză

Cu privire la acest criteriu, susține candidatul că la redactarea hotărârilor a fost întotdeauna preocupat și de forma exprimării sale, evitând formulările stereotipe, lipsite de conținut concret ori încărcate excesiv de terminologie juridică neaccesibilă părților lipsite de studii de specialitate.

Relevă că un număr semnificativ din hotărârile pe care le-a redactat au fost pronunțate în cauze de complexitate mare, unde și raționamentele expuse au fost mai laborioase și, chiar dacă timpul nu i-a permis să sintetizeze susținerile părților anterior prezentării raționamentului său, a prezentat în mod clar și coerent situația de fapt, a analizat punctual susținerile părților și a expus de o manieră convingătoare silogismul judiciar în acord cu soluția pronunțată.

Arată că toate aceste susțineri sunt confirmate de faptul că, în cea mai mare parte, hotărârile pe care le-a pronunțat au fost menținute de instanța supremă în recurs, prezentând inclusiv o situație statistică în acest sens și menționând hotărârile nr. 1, 2 și 3 depuse de candidat.

Susține candidatul și că, deși în raportul de evaluare se reține că a citat în considerentele proprii paragrafe foarte largi din texte de lege parțial aplicabile, nu este menționată nicio hotărâre care să susțină această deficiență.

Cu privire la hotărârea nr. 30 în legătură cu care s-a reținut că nu a redat în cuprinsul motivării întâmpinarea pârâtei, arată că soluția pronunțată (de admitere a excepției lipsei calității procesuale pasive) nu a mai justificat o astfel de prezentare, situație care nici nu a prejudiciat

drepturile vreuneia din părți.

În ce privește hotărârea nr. 29, arată că aceasta a fost extrasă într-o formă eronată din sistemul ECRIS.

Mai relevă candidatul că, deși acest criteriu vizează și capacitatea de analiză, care circumscrie argumentarea soluției, prezentarea raționamentului și analiza motivelor și apărărilor părților, totuși comisia de evaluare nu a expus vreun considerent, părănd a se trage concluzia că, dacă nu a sintetizat susținerile părților, nici nu le-a analizat, ceea ce este departe de adevăr. Or, dacă partea de sinteză privește susținerile părților, partea de analiză privește mai ales partea de hotărâre care cuprinde raționamentul magistratului.

Comisia constată, cu titlu de principiu că, așa cum jurisprudența și doctrina au statuat, hotărârea judecătorească trebuie să fie concretă, clară și lipsită de ambiguități și să faciliteze ușurința lecturării și înțelegerii unei persoane obișnuite, nefamiliarizată cu limbajul și procedurile judiciare. Or, acest deziderat nu este atins atâta timp cât, în considerente, pretențiile și apărările invocate de părțile litigante sunt supradetaliat și redate nesintetizat. O caracteristică importantă a cvasimajorității hotărârilor judecătorești redactate de candidat este reprezentată de împrejurarea că, deși se reușește identificarea problematicii juridice de care depinde tranșarea raportului litigios, aceasta este tratată, adesea, într-o manieră inadecvată, circumscrisă unui stil propriu de redactare, ce reflectă o capacitate de sinteză absolut inadecvată și obiectiv reliefată de către comisia de evaluare.

Din numeroasele exemple de hotărâri care reliefează capacitatea scăzută de sinteză a candidatului, relevantă este hotărârea nr. 2 (depusă de candidat), care, așa cum a reținut și comisia de evaluare <<însumează 121 de pagini, considerentele propriu-zise ale instanței încep la pagina 104, iar sintetizarea susținerilor părților este cvasiinexistentă, acestea fiind preluate ca atare, parțial fără diacritice și de cele mai multe ori la persoana I, în hotărâre fiind peste 100 de verbe la persoana I: „înțelegem că în cele ce urmează să prezentăm argumentele pentru care considerăm că” (fila 2); „precizăm faptul că (verbul apare de 17 ori în cuprinsul hotărârii); „anexăm”; „solicităm” (verbul apare de 16 ori în cuprinsul hotărârii); „vă rugăm” (verbul apare de 17 ori în cuprinsul hotărârii), iar adjectivul posesiv de persoana I „noastră”/„noastre” apare de 54 de ori>>.

Comisia constată că, deși candidatul a făcut o amplă analiză, în contestație, cu privire la faptul că, în recurs, cele mai multe hotărâri pronunțate nu au fost casate, acest aspect excedează criteriilor analizate în prezenta procedură (numărul hotărârilor casate reprezintă un criteriu specific unei alte proceduri de evaluare circumscrisă Hotărârilor nr. 1113/2021, respectiv nr. 1290/2024 ale Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii). De altfel, candidatul confundă analiza specifică acestei proceduri, sugerând că menținerea ca legale, în recurs, a unei părți semnificative a hotărârilor pe care le-a pronunțat, ar contrazice statuările comisiei de evaluare, comisia precizând, însă, că prezenta procedură nu antamează sub absolut niciun aspect, chestiuni ce țin de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, inclusiv a celor care judecă căile de atac. Tocmai de aceea, de exemplu, în timp ce candidatul își întemeiază criticile din contestație și pe faptul că hotărârile nr. 2 și 3 (selectate de candidat) au fost menținute în recurs, acestea suferă de grave carențe de sinteză, așa cum a reținut comisia de evaluare, cele

două tipuri de statuări (ale instanței de recurs și ale comisiei de evaluare) nefiind incompatibile pentru simplul fapt că nu au nicio legătură una cu cealaltă.

Cu privire la deficiența constând în aceea că a fost identificată o hotărâre în care nu este menționată poziția părții adverse, comisia reține că, și în situația în care s-a pronunțat o soluție întemeiată pe o excepție, menționarea, sintetic, a poziției părții adverse, în partea expositivă, este de natură a da consistență firului logic al hotărârii și consolidează mesajul respectării dreptului la apărare al pârâtului/intimatului.

Comisia constată că nu este întemeiată nici critica conform căreia în raport nu a fost avută în vedere capacitatea de analiză a candidatului, comisia de evaluare reținând, din această perspectivă, următoarele: „capacitatea de analiză este mai puțin pusă în valoare în hotărârile lipsite de complexitate sau soluționate pe excepție (hotărârile 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 30 selectate de comisie), dar este mai dezvoltată în hotărârile depuse de candidat și în unele dintre cele selectate de comisie”, punctajul acordat reprezentând un cumul al verificărilor efectuate cu privire la capacitatea *de analiză și de sinteză* a candidatului.

Chiar dacă, în ceea ce privește critica conform căreia hotărârea nr. 29 nu corespunde, ca formă, celei semnate de candidat, fiind extrasă într-o formă eronată din sistemul ECRIS, acest aspect, față de ansamblul constatărilor, confirmate de prezenta comisie, nu este de natură a modifica punctajul acordat de către comisia de evaluare.

Prin urmare, criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

b) coerența în exprimare

Candidatul arată că și la acest criteriu se poate constata o depunctare din același considerent reținut la primul criteriu, respectiv nesintetizarea susținerilor părților. Or, analizând susținerile părților, se poate observa o delimitare clară între partea care cuprinde considerentele proprii și cea care cuprinde susținerile părților.

În ceea ce privește lipsa diacriticelor din anumite hotărâri, apreciază că acest aspect nu ar trebui sub nicio formă interpretat în sensul că ar reprezenta o problemă de coerență în exprimare, fiind evident că diacriticele, ca semne grafice care se atașează, în scris, unei sau unor litere, privesc mai degrabă „haina” pe care o îmbracă cuvintele, dar fără a afecta coerența exprimării.

În aceeași măsură consideră că nu i se pot imputa, ca judecător al cauzei, eventualele greșeli de exprimare, gramaticale sau de punctuație ale părților, cum nu i se poate imputa nici folosirea de către părți a unor expresii colocviale sau retorice, rolul judecătorului nefiind acela de a remedia aceste eventuale lipsuri din actele de procedură aparținând părților.

Cu privire la hotărârea nr. 7 se poate observa că, față de specificul cauzei (anularea unei sancțiuni aplicate de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării), s-a impus o prezentare cât mai fidelă a afirmațiilor incriminate; de asemenea, în hotărârea nr. 10, pornind de la specificul

litigiului, care era privea un număr semnificativ de comentarii și referiri publicate pe o rețea de socializare la adresa reclamantilor, s-a impus redarea conținutului expresiilor concret folosite.

Astfel, tocmai aceste expresii nu puteau fi „prelucrate” de judecător, deoarece ar fi însemnat să se denatureze chiar înțelesul situației de fapt invocate de reclamanti, întărind ideea că, în anumite litigii specifice, pretențiile reclamă ca în hotărârea judecătorească să se descrie cât mai exact situația antamată de parte, ceea ce înseamnă redarea concretă a expresiilor folosite, care urmează a fi analizate în contextul de loc și timp în care au fost uzitate.

Comisia constată că sunt lipsite de fundament susținerile candidatului cu privire la o pretinsă dublă depunere pentru aceeași deficiență, criteriile de evaluare de la lit. a) și b) fiind diferite, cu potențial de a se întrepătrunde (un enunț absolut nesintetizat, redat în forma exhibitată de parte, afectează inevitabil *coerența* în exprimare care ar trebui să caracterizeze hotărârea judecătorească).

De asemenea, atât timp cât hotărârea judecătorească reprezintă un înscris oficial, este obligatorie respectarea normelor lexicale, ortografice, morfologice și de punctuație stabilite de Academia Română.

Cu privire la folosirea diacriticelor, comisia constată că, potrivit art. 128 alin (3) din Hotărârea secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/2022 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești „Hotărârile judecătorești se tehnoredactează integral cu caractere Times New Roman 12, la distanță de un rând, cu alineate la început de paragraf și cu *diacriticele specifice limbii române*”, o dispoziție similară regăsindu-se și în prevederile art.96 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Este evident că lipsa diacriticelor afectează coerența în exprimare, rolul lor, ca semne grafice, fiind inclusiv acela de a deosebi sensurile a două cuvinte scrise identic, respectiv două timpuri verbale diferite (prezent și imperfect).

Nu pot fi reținute susținerile candidatului cum că acest criteriu al coerenței în exprimare vizează exclusiv raționamentul judecătorului, întrucât, între partea expozitivă care cuprinde pretențiile și apărările părților și silogismul judecătorului, trebuie să existe o fluentă a înțelegerii textului, fluentă care este fracurată dacă oricare din părțile hotărârii este redactată cu erori de exprimare ori de punctuație.

În ceea ce privește statuările comisiei de evaluare cu privire la hotărârea nr. 7 depusă de candidat, se observă că stilul colocvial sau retoric a fost surprins în legătură cu apărările uneia din părți și nu în legătură cu fapta sancționată dedusă judecății, iar cu privire la hotărârea nr. 10, preluarea integrală a susținerilor părților, fără a se specifica că afirmațiile provin de la părți și de la care anume (de exemplu, paragraful din partea expozitivă care începe cu „Reclamanta este denigrată și batjocorită ca artist și ca om: este numită mediocră ...), afectează coerența și înțelegerea hotărârii.

Prin urmare, criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

c) argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Candidatul contestă punctajul cu observația că, deși se reține o argumentație relativ clară și logică în partea de considerente proprii, totuși comisia de evaluare apreciază că lipsa sistematizării susținerilor părților și problemele de corență în exprimare afectează și acest criteriu.

În susținerea unei argumentații clare și logice în partea de considerente proprii judecătorului, candidatul menționează hotărârile nr. 1,2,3,4,6,9 - depuse de candidat și hotărârile nr. 11,27,28 - selectate de către comisie, precizând că, dacă s-ar pune accent pe raționamentul expus la acest criteriu în sensul că o sistematizare a susținerilor părților ar permite o identificare cu ușurință a argumentelor și apărărilor cărora li se răspunde, ar însemna să se dea o preeminență disproporționată formei hotărârilor în detrimentul conținutului de fond.

Cu privire la hotărârile pronunțate în recurs, apreciază că a făcut o corectă aplicare a prevederilor art. 499 Cod de procedură civilă, menționând ca exemplu, hotărârile nr. 15,19 și 20, iar, în ce privește hotărârea nr. 13, arată că, din cuprinsul considerentelor, se poate identifica cu ușurință care este obiectul cauzei, din referirile făcute la înscrisurile probatorii reieșind fără tăgadă că este vorba de salarizarea reclamantei.

Comisia constată că cerința clarității și logicii trebuie să caracterizeze hotărârea judecătorească atât în partea de considerente proprii ale instanței, cât și în cea în care sunt preluate susținerile părților, nefiind permis ca această componentă să fie reprodusă în maniera de redare uneori neclară și lipsită de structură logică de către părți.

În condițiile unei preluări insuficient cenzurate a susținerilor părților, din care nu sunt extrase ideile esențiale care formează obiectul dedus judecății, esența acțiunii/căii de atac și a apărărilor formulate, carențele de structură logică și claritate se repercutează asupra acestui criteriu.

În ce privește incidența dispozițiilor art. 499 Cod de procedură civilă, comisia constată că, în legătură cu unele din hotărârile evaluate (13,15,19 și 20, reținute și de comisia de evaluare), candidatul are o viziune proprie, necorespunzătoare sensului dispoziției care în niciun caz nu scutește judecătorul din recurs să prezinte clar și concis obiectul cauzei deduse judecății (obiect care nu trebuie să se releve *prin deducție* cum susține candidatul în ce privește hotărârea nr. 13)

Comisia subliniază că, în general, hotărârile judecătorești redactate de candidat se remarcă printr-o claritate sporită în partea de considerente proprii instanței, în timp ce partea dedicată susținerilor părților este caracterizată prin insuficientă rigoare și limpezime logică, ceea ce face ca forța persuasivă a construcțiilor argumentative elaborate de candidat să fie vulnerabilizată de un stil de motivare nepotrivit, ale cărui particularități au fost deja prezentate la punctele a) și b) din raport.

Prin urmare, criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

d) încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

Candidatul contestă punctajul obținut arătând că în multe din hotărârile evaluate - în special în cele pe care le-a depus (hotărârile nr. 5,6,10, etc), încuviințarea/respingerea argumentelor părților au avut la bază nu doar prevederile legale aplicabile, ci un probatoriu complex, impunând totodată și analiza a numeroase principii și reguli de drept.

Susține candidatul că în ce privește concluzia comisiei cum că, în lipsa unei sistematizări complete a susținerilor părților nu se poate preciza dacă argumentele acestora au fost analizate corespunzător, nu poate fi primită deoarece reprezintă o presupunere bazată pe aparențe. Or, dacă nu se studiază și dosarul cauzei nu se poate ști, doar pe baza hotărârii, dacă sistematizarea susținerilor părților este sau nu completă.

Cu privire la hotărârea nr. 22 precizează ca fraza din considerente reținută în raport era pe deplin justificată în raport de soluția adoptată și decurgea în mod firesc din aspectele de fapt reținute în motivarea hotărârii, iar, cu privire la hotărârea nr. 11 arată că, la pagina 21 a arătat, în concret, care anume au fost efectele produse de actul administrativ atacat, aspect care are semnificația că respectivul act a intrat în circuitul civil.

Arată candidatul că hotărârile nr. 2, 3, 4, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 30 selectate de comisie, fie au avut un grad de complexitate redus, fie au fost soluționate prin reținerea unor excepții, astfel că și raționamentul prezentat nu putea fi deosebit de amplu ori elaborat.

În ce privește hotărârea nr. 29 reiterează critica conform căreia a fost extrasă eronat din sistemul ECRIS.

Comisia reține că în raportul de evaluare s-a reținut că „în general” *încuviințarea/respingerea argumentelor părților se întemeiază pe prevederile legale pe care instanța le consideră aplicabile*, iar candidatul, contestând punctajul, a arătat că acest criteriu este îndeplinit „în multe din hotărârile evaluate” enumerând 3 hotărâri. Or, comisia constată că enumerarea a 3 hotărâri care, din perspectiva candidatului ar îndeplini pe deplin exigențele criteriului analizat, chiar dacă susținerile se confirmă, nu este de natură a modifica statuările comisiei de evaluare care a analizat toate hotărârile candidatului și a aplicat inclusiv metoda comparației cu hotărârile redactate de ceilalți candidați.

În același timp, aprecierea candidatului constând în aceea că analiza acestui criteriu poate fi corect efectuată doar dacă se studiază și dosarul cauzei, este falsă și nesusținută, întrucât, pe de o parte, pleacă de la simpla presupunere că în situația în care, aparent, criteriul este îndeplinit, este posibil ca judecătorul să nu fi redat toate cererile părților, iar, pe de altă parte, îndeplinirea criteriului (care este strâns legat de respectarea dreptului la apărare) trebuie să rezulte cu evidență din lecturarea de către orice persoană interesată și nu doar de către părți, a hotărârilor candidatului, fără a studia și dosarele în care s-au pronunțat hotărârile.

De asemenea, nu sunt date nici criticile punctuale formulate de candidat în legătură cu hotărârile nr. 11 și 22, întrucât prezumă îndeplinirea criteriului utilizând metoda deducției, or

încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept trebuie să rezulte cu ușurință, în mod manifest, cu ocazia lecturării hotărârii judecătorești.

În ce privește hotărârile nr. 2, 3, 4, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 30, comisia de evaluare nu a reținut ca deficiență „lipsa de complexitate” a cauzelor, ci faptul că „parte din considerente sunt tip șablon, *raționamentul dezvoltat de candidat fiind unul de tip minimalist*”, iar, relativ la hotărârea nr. 29, se constată că și în lipsa trimiterilor la aceasta, față de ansamblul constatărilor, punctajul acordat este temeinic justificat.

Prin urmare, și criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

e) argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Susține candidatul că, la acest criteriu, comisia de evaluare critică o serie de aspecte ale motivărilor deși, în general, aprecierea este una pozitivă, reținându-se însă citarea excesivă a textelor de lege, fără o bună sistematizare și prelucrare a acestora, ceea ce ar face greu de urmărit logica raționamentului.

Cu privire la hotărârea nr. 5 selectată de comisie, arată că se poate observa că nu este o înșiruire de texte care să se adauge la situația de fapt reținută, conexiunea logică fiind precizată *expressis verbis* în motivare, după expunerea situației de fapt pe care a reținut-o pe baza probelor administrate în cauză. Subliniază că citarea acelor texte de lege nu făcea parte din prezentarea temeiului de drept al soluției, ci era o parte logică integrantă a situației de fapt reținute în considerente, această redare fiind justificată de obiectul litigiului dedus judecății.

În privința hotărârii nr. 9, arată că natura obiectului pricinii a implicat o analiză a principiului autorității de lucru judecat și a principiului securității raporturilor juridice, respectiv a legalității actului de justiție, astfel că a fost necesară prezentarea unor pasaje din deciziile CCR și ale CEDO. Pe de altă parte, hotărârea respectivă a fost pronunțată anterior deciziilor RIL nr. 3 și 4.

Mai arată candidatul că, printre hotărârile pe care le-a depus se regăsește și o hotărâre pronunțată în apel și una în recurs, nefiind depuse doar hotărâri de fond, iar, în ceea ce privește hotărârile selectate de către comisie, faptul că predomină soluția de casare cu trimitere este doar un aspect accidental, îndrumările date instanței de fond fiind ample și amănunțite (hotărârile 15,16,19)

Comisia subliniază, cu prioritate, că aprecierile pozitive ale comisiei de evaluare au privit „în general” hotărârile judecătorești evaluate și nu ansamblul acestora, reținându-se că *în general* (și nu în toate cazurile), argumentația care a condus la adoptarea soluției se poate identifica cu suficientă claritate.

În ceea ce privește hotărârile nr. 5 și 9 analizate în raportul de evaluare și la care candidatul a făcut trimiteri, comisia observă că alegațiile din contestație sunt orientate preponderent înspre justificarea soluțiilor adoptate prin aceste hotărâri și nu înspre statuările comisiei de evaluare.

Relativ la hotărârea nr.5, comisia constată că preluarea, atât în partea expozitivă cât și în considerentele care cuprind silogismul logico-juridic pe care se sprijină soluția, a situației de fapt, urmată de o înșiruire de prevederi din acte normative, îngreunează lectura și înțelegerea hotărârii, criteriul argumentării coerente și corecte din punctul de vedere al logicii juridice fiind, în mod indubitabil, afectat.

Același conținut greu de parcurs din cauza lipsei coerenței, a nesintetizării susținerilor părților și a conținutului supraabundent în pasaje din decizii ale Curții Constituționale (de asemenea, nesintetizate) este regăsit și în cazul hotărârii nr. 9 selectate de comisie.

În ceea ce privește hotărârile nr. 15,16 și 19, comisia constată că acestea conțin motivări tip șablon pentru soluția casării cu trimitere, iar indicațiile date instanței de fond sunt sumare (cum a constatat și comisia de evaluare) și nicidecum ample și amănunțite, cum s-a susținut în contestație.

Prin urmare, criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

f) evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

Relevă candidatul că depunctarea sa este semnificativă, în condițiile în care ceea ce se supune atenției și verificării *instanței de control* o reprezintă tocmai motivarea proprie a magistratului, care este cea mai relevantă parte din hotărâre, fiind excesivă depunctarea pentru același aspect care vizează modul de prezentare a susținerilor părților și la acest criteriu.

Cu privire la hotărârea nr. 2 selectată de comisie, arată că, în realitate, are doar 3 pagini care prezintă de o manieră echilibrată susținerile părților și argumentarea soluției; hotărârea nr. 5 depusă de candidat, prezintă susținerile părților raportat la obiectul cauzei; în hotărârea nr. 10, referirile ample la afirmațiile părților s-au impus, așa cum a mai arătat, raportat la obiectul cauzei.

~~Comisia constată că în contestație se fac din nou trimiteri la competențe specifice instanțelor de control judiciar, aspecte care excedează prezentei proceduri.~~

Critica din contestație conform căreia acest criteriu se raportează preponderent la partea din considerente care cuprinde silogismul logico juridic care sprijină soluția, nu este susținută de niciun argument regăsit în dispozițiile de drept procesual relevante sau de cele din legislația secundară ori în practica constantă în materie de redactare și tehnoredactare a hotărârilor instanțelor naționale ori internaționale, astfel că această afirmație a candidatului este pur subiectivă și neîntemeiată. Prin urmare, preluarea de detalii inutile este criticabilă nu doar atunci când se regăsește în partea de considerente proprii ale instanței, ci și atunci când susținerile părților sunt preluate necenzurat.

Deosebit, criteriul prevăzut la litera f) este un criteriu distinct, care se apreciază separat de cel prevăzut la litera a), privind capacitatea de analiză și sinteză, ceea ce justifică și punctajul diferit acordat de comisia de evaluare.

Trimiterea făcută de comisia de evaluare la hotărârea nr. 2 ca fiind „selectată de comisie”, reprezintă o eroare materială, constatările referindu-se la hotărârea nr. 2 „depusă de candidat”.

De asemenea, hotărârile nr. 5 și 10 sunt supraabundente din perspectiva lipsei oricărei sintetizări a situației de fapt expuse de părți și reținute de instanță, specificul celor două cauze neputând justifica, la modul absolut, lipsa oricărei intervenții a judecătorului în sensul emiterii unor hotărâri judecătorești al căror conținut să fie armonios, ușor de parcurs, ceea ce presupune o motivare clară și *concisă*.

Prin urmare, criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

g) redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare- nu a fost contestat

h) analiza și interpretarea probelor administrate

Susține candidatul că, deși comisia de evaluare a reținut că a depus doar hotărâri pronunțate în fond, printre acestea se regăsesc și o hotărâre pronunțată în apel, respectiv una pronunțată în recurs.

Mai arată că, deși în raportul de evaluare se specifică că majoritatea hotărârilor selectate de comisie nu ar cuprinde o analiză complexă a probelor dat fiind stadiul procesual în care au fost pronunțate, totuși acest aspect pare a i se imputa ca o culpă.

Comisia constată că respectarea acestui criteriu, constând în analiza și interpretarea probelor administrate, conduce la înțelegerea și mai ales la acceptarea hotărârii judecătorești, constituind pilonul în jurul căruia se construiește silogismul logico-juridic pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Analizând, în ansamblu, hotărârile judecătorești evaluate, se constată că nota acordată candidatului nu reflectă faptul că au fost constatate un număr de aspecte negative, ci că hotărârile nu se remarcă în mod deosebit sub aspectul criteriului evaluat, comisia de evaluare având inclusiv prerogativa folosirii metodei comparative raportat la nivelul celorlați candidați, punctajul acordat reprezentând suma aspectelor pozitive constatate de către comisia de evaluare, iar simplul fapt că unele hotărâri nu prespun o analiză complexă a probelor, raportat la natura cauzelor, nu este suficient prin el însuși pentru a acorda nota maximă candidatului.

Din această perspectivă, se reține că punctajul acordat este corect și obiectiv justificat.

i) modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul

Subliniază candidatul că hotărârea nr. 9 a fost pronunțată anterior deciziilor RIL nr. 3 și 4, astfel că nu i se poate imputa faptul că nu ar fi respectat aceste decizii, precizând că hotărârea nr. 23 reflectă o orientare jurisprudențială confirmată 3 ani mai târziu prin decizia RIL nr. 6/2021.

Raportat la aspectele pozitive reținute în raport cu referire la acest criteriu, consideră că punctajul acordat nu concordă cu aceste rețineri.

Comisia respinge criticile formulate. Așa cum s-a arătat și mai sus, faptul că nu sunt semnalate aspecte negative importante nu înseamnă că acel candidat va primi punctaj maxim, un astfel de punctaj cuvenindu-se unui candidat care dovedește o preocupare constantă pentru valorificarea jurisprudenței indicate la acest criteriu și are un rol proactiv, recurgând el însuși cu succes la mecanismele de unificare a practicii judiciare. Simpla valorificare sporadică a acestei jurisprudențe este un aspect pozitiv, care a fost apreciat corespunzător de comisia de evaluare, nota acordată fiind una adecvată pentru un candidat care, fără a ignora jurisprudența relevantă, nu pare să facă o prioritate din valorificarea acesteia, o citează accidental și nu manifestă interes pentru valorificarea formelor de unificare a practicii.

Prin urmare, criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

j) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

Susține candidatul că pe parcursul anilor 2021 și 2022 a gestionat 3 completuri de fond, din care 2 erau preluate de la titularii anteriori, cu un stoc mare de dosare de complexitate ridicată, motivând aproximativ 40 de hotărâri pronunțate în dosare trimise spre rejudecare.

În perioada 2019-2023 a soluționat preponderent dosare de fond care presupun o durată mai mare de soluționare și de motivare a hotărârilor, având de soluționat, cum a arătat, cauze trimise spre rejudecare care presupuneau administrarea unui probatoriu complex.

Mai arată că a înregistrat un indice de casare extrem de scăzut deși a soluționat un număr foarte mare de dosare în fond care au ajuns în căile de atac și că nu a avut acces la datele prezentate comisiei de evaluare, considerând că media reținută pare a fi mare raportat la intervalul de timp în interiorul căruia redacta de regulă. Arată că alți colegi au avut o încărcătură mai redusă de dosare ori au judecat doar în recurs, astfel că depășirea duratei medii este cu atât mai justificată de considerente obiective.

Comisia constată că activitatea candidatului în perioada vizată a fost caracterizată de întârzieri în redactarea hotărârilor judecătorești precum și în ceea ce privește durata medie de soluționare a cauzelor, iar faptul că a înregistrat un indice de casare scăzut nu face obiectul evaluării în prezenta procedură, așa cum s-a arătat și în analiza criteriului de la lit. a).

Fără a minimaliza aspectul încărcăturii mari de dosare a candidatului și a secțiilor în cadrul cărora a funcționat, aspect relevat de datele statistice, se constată totuși că acesta s-a situat sub media indicatorilor secțiilor din perspectiva criteriului analizat.

De asemenea, afirmația candidatului conform căreia a soluționat preponderent cauze în faza procesuală „fond”, nu este de natură a justifica întârzierile în redactarea hotărârilor judecătorești, aprecierea cum că aceste cauze presupun o analiză mai complexă în comparație cu cele soluționate în „recurs” reprezentând o simplă speculație, neputând fi afirmată cu valoare de adevăr absolut.

Prin urmare, criticile cu privire la acest criteriu vor fi respinse.

În urma respingerii contestației, punctajul final al candidatului COD 1009 este de 61,50 puncte

Comisia de soluționare a contestațiilor pentru Secția de contencios administrativ și fiscal

Președinte, judecător

Judecător

Prof. univ. dr